

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: V. O.

zastoupená advokátem Mgr. Marianem Babicem
sídlem Nákladní 3002/2, 746 01 Opava

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 81312/2015 ze dne 16. 12. 2015, ve věci změny využití pozemku

Shodu s prvopisem potvrzuje

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V žalobě ze dne 16. 2. 2016 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 81312/2015 ze dne 16. 12. 2015, jímž byla zamítnuta odvolání žalobkyně a A.O. a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Dolní Benešov č. j. Výst.57/14/Roš. ze dne 4. 5. 2015. Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto o změně využití území pro účely hřbitova na pozemku parc. č. x (zahrada) v kat. úz. D. B.
2. Žaloba byla původně podána i A. O.; vůči ní však bylo řízení usnesením podepsaného soudu č. j. 22 A 20/2016-20 ze dne 18. 4. 2016 zastaveno.
3. Žalobkyně proti napadenému rozhodnutí namítla, že změnou využití pozemku dojde k nepřiměřenému zásahu do jejího vlastnického práva k sousedním pozemkům parc. č. X a X, a to tím, že by docházelo ke vzájemnému rušení žalobkyně a návštěvníků hřbitova; dále by došlo ke snížení ceny jejich nemovitostí. Pokud se týče snížení hodnoty nemovitostí, jedná se sice občanskoprávní námitku, ale stavební úřad měl vést účastníky k dohodě a případně si měl o námitce učinit úsudek sám. Správní orgány obou stupňů na smířčí úlohu zcela rezignovali. Pokud žalovaný odkázal žalobkyni na to, že měla uplatňovat námitky v průběhu projednávání a schvalování územního plánu, pak s tímto žalobkyně nesouhlasí; jednak proto, že v probíhajícím řízení by stavěl účastníky jen do role jakýchsi pozorovatelů, jednak proto, že žalobkyni bylo b době schválení územního plánu 6 let. Dle žalobkyně se správní orgány dostatečně nevypořádaly s námitkou, že předmětný pozemek je nevhodný k pohřbívání z důvodu vysoké hladiny spodní vody; v místě dochází k záplavám , které by mohly vést k poškození hrobů a kontaminaci studny či půdy na pozemcích žalobkyně.
4. K výzvě podepsaného soudu žalobkyně dne 15. 3. 2018 uvedla, že svým podáním rovněž zamýšlela učinit návrh na zrušení opatření obecné povahy ve smyslu § 101a odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Usnesením podepsaného soudu č. j. 22 A 20/2016-32 ze dne 27. března 2018 byl návrh na zrušení částí opatření obecné povahy – Územního plánu města Dolní Benešov, vyloučen k samostatnému projednání pod sp. zn. 76 A 2/2018.
5. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 18. 5. 2016 navrhl zamítnutí žaloby. K námitce nepřiměřeného zásahu do vlastnických práv žalobkyně žalovaný odkázal na své dřívější stanovisko, že žalobkyně měla uvedenou námitku uplatnit v rámci

Shodu s prvopisem potvrzuje

projednávání a schvalování územně-plánovací dokumentace, neboť dle § 89 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „StZ“), se k námitkám o věcech, o kterých bylo rozhodnuto při vydání územního nebo regulačního plánu nepřihlíží. Totéž platí o námitce snížení hodnoty nemovitosti žalobkyně, kde žalovaný odkázal mj. na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 56/2011-133 ze dne 14. 7. 2011. Ohledně věku žalobkyně při schvalování územního plánu žalovaný poukázal na institut zákonného zastoupení a ohledně námitky, týkající se vysoké hladiny spodní vody, plně odkázal na napadené rozhodnutí.

6. Z úřední činnosti je soudu známo, že rozsudkem podepsaného soudu č. j. 76 A 2/2018-47 ze dne 13. 8. 2018, který nabyl právní moci dne 11. září 2018, byl zamítnut návrh žalobkyně na zrušení části opatření obecné povahy – Územního plánu města Dolní Benešov, schváleného zastupitelstvem města Dolní Benešov dne 19. 12. 2005 a vyhlášeného obecně závaznou vyhláškou č. 4/2005, a to konkrétně: 1) hlavního výkresu B.1. a výkresu zónace B.1.1, které jsou součástí části B (grafická část) Územního plánu, v části označené jako plocha č. 13; 2) bodu 13 Přehledu navržených ploch, vyznačených v hlavním výkresu a ve

výkresu zónace, na straně 44 části A (textová část) Územního plánu; 3) přílohy č. 3, která je součástí části C (návrh regulativů) Územního plánu v části označené plocha č. U4. Soud dospěl s odkazem na konstantní judikaturu správních soudů k závěru, že se nemůže zabývat námitkami ohledně proporcionality zařazení sporné plochy parc. č. x do ploch využitelných jako hřbitov, nebyly-li příslušné námitky uplatněny v procesu přijímání územně-plánovací dokumentace.

7. Ze správních spisů soud zjistil, že řízení o změně využití území na pozemku parc. č. x bylo zahájeno 7. 4. 2014 na základě žádosti města Dolní Benešov. Prvostupňové řízení bylo ukončeno 2. 6. 2014 vydáním rozhodnutí č. j. Výst.57/14/Roš., jímž bylo žádosti vyhověno. Proti tomuto rozhodnutí podala odvolání žalobkyně a další tři odvolatelé. Odvoláním napadené rozhodnutí bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného č. j. MSK 101527/2014 ze dne 22. 9. 2014, který zavázal prvostupňový orgán k doplnění podkladů rozhodnutí. V následném řízení prvostupňový orgán mj. doplnil podklady o vyjádření příslušného vodoprávního úřadu (Městského úřadu Hlučín), z něž vyplynulo, že provedenou drenáží nebude dotčena hladina spodní vody ve studni na pozemku žalobkyně. Stavební úřad opětovně rozhodl dne 4. 5. 2015 pod č. j. Výst.57/14/Roš. tak, že žádosti vyhověl, stanoviv 5 podmínek pro nové využití pozemku. Proti uvedenému rozhodnutí podaly odvolání žalobkyně a A. O.; to bylo napadeným rozhodnutím zamítnuto.
8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
9. Pokud se týče námitky žalobkyně ohledně vlivu změny využití území na její vlastnické právo k sousedním pozemkům, pak se soud zcela ztotožňuje se závěry žalovaného, jenž správně aplikoval ustanovení § 89 odst. 2 StZ, dle něhož se k závazným stanoviskům a námitkám k věcem, o kterých bylo rozhodnuto při vydání územně plánovací dokumentace, nepřihlíží. Nadto tyto námitky byly vzneseny a vypořádány v řízení sp. zn. 76 A 2/2018, vedeném před podepsaným soudem. Na aplikaci shora

Shodu s prvopisem potvrzuje

uvedeného ustanovení nemá a nemůže mít vliv skutečnost, že žalobkyni v době projednávání územního plánu bylo nejvýše 6 let, a proto nebyla schopna se k jeho obsahu vyjadřovat. Tato námitka nemůže obstát s ohledem na to, že k hájení práv nezletilých dětí povolává zákon jejich zákonné zástupce, zpravidla rodiče (srov. § 26 a násl. tehdy účinného občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

10. Pokud se týče námitky ohledně hladiny spodní vody a možných záplav, odkazuje zde soud na rozhodnutí žalovaného, z něž plyne, že správní orgány si pořídily potřebné podklady, a to závazné stanovisko Krajské hygienické stanice č. j. KHSMS 44251/2014/OP/HOK ze dne 3. 12. 2014, jež bylo v odvolacím řízení potvrzeno Ministerstvem zemědělství pod č. j. MZDR 39305/2015-4/OVZ, stanovisko správce Povodí Odry č. j. 17314/9232/810.17/2014 ze dne 26. 2. 2014 a vyjádření Městského úřadu Hlučín č. j. HLUC/10945/2015/OŽPaKS/WO ze dne 11. 3. 2015. Není pravdou, že by se správní orgány nezabývaly případnými záplavami na rozšíření části hřbitova, jak tvrdí žaloba. Napadené rozhodnutí výslovně k této problematice uvádí, že jak ze stanoviska Povodí Odry, tak i z územního plánu města Dolní Benešov plyne, že se předmětné pozemky nenacházejí v záplavovém území.
11. Vzhledem k tomu, že žádná z žalobních námitek, které žalobkyně v žalobě uvedla, není důvodná, soud žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
12. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalovanému, který měl ve věci úspěch, nevznikly v souvislosti s tímto řízením podle obsahu soudního spisu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 28. listopadu 2018

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje